

Vizitind expoziția-tîrg de la Obor

Com bătrîn Marin Bojica. În 1907 a pus mîna pe topor și a pornit să se răfuiască cu domnișorii de la conace. A scăpat ca prin minune din gura tunurilor care băteau satele... Iată-l acum fotografiat pe un pânou al expoziției. E colectivist fruntaș și gospodăria lui colectivă se cheamă „Răscoala din 1907”. Aceasta nu este o simplă potriveală, ci mersul firesc și de neabătut al istoriei. În zilele singeroase ale lui 1907, generalul moșier Gîgîrtu trimitea depeșă subalternilor: „Nu ar trebui arestați, ci împușcați asemenea oameni”. Chipurile unor asemenea oameni le-am văzut azi, aici în expoziție, puse la loc de cinste.

Ele își apar luminoase în minte, cînd vezi sacii de grîu din recolta de 3.200 kg. la hectar a colectivei din comuna Belitori sau știuleții zdraveni din recolta de 3.800 kg. porumb la ha. obținută de cei din comuna Plosca.

Din robii de odinioară al moșierului și ai pămîntului s-au ridicat colectiviztii de azi, pricepuți și puternici. Și-au adus produsele la expoziție și mîndri le arată lumii. Ceapa cît pumnul de voinic, varza cît capul de taur, făina ca neaua căzută dintii, se lăfăesc sub privirile vizitatorilor. Marfa lor e ieftină și frumoasă.

În 3 ore cei de la gospodăria agricolă colectivă „Gheorghii Dimitrov” au vîndut peste 200 kg. carne. Vizitatorii stau și cumpănesc. Sînt atîtea de ales. Și marfă ca a colectiviztitor mai rar în tîrg. Colectiviztii din Vasile Roaită au adus vin. Oțonel de sol. Ana Bendea, delegata colectiviztitor, te primește cu un zîmbet care-i infloresce toată fața și te imbie cu păhărelul. Bei și simți vinul, plin de mireasmă, ungîndu-ți inima. Poate și pentru chipul în care și-a fost dăruit.

— „Acum sînt colectivist, am casă nouă și familia îndestulată...” spune bătrînul Gheorghie Bojica, care s-a răscurat la 1907.

Și ca el sînt mulți. Anghel Ispas, colectivist din Conțești, a primit anul trecut 18.259 kg. produse. Dinu Constantin, de la gospodăria agricolă colectivă „Filimon Sîrbu” din Călărași Vechi a primit 19.032 kg produse și 7.472 lei. În casele lor a intrat belșugul. Din acest belșug aduc cu drag la orașe pentru îndestularea muncitorilor. Expoziția tîrg din capitala țării e o adevărată piață colectivistă din cele care vor înflori, nu prea tîrziu, în multe colțuri de țară. Iar cei care vin aici pot spune să s-au întîlnit într-un fel cu viitorul.

V. TOSO

Veselie, cîntec, voie bună... Așa a fost la nunta tractoristului Nicu Stan, de la S.M.T. Valul lui Traian, care s-a căsătorit cu colectivista Maria Coala din Palazul Mare-Constanța.

În toiul petrecerii casa tinerei familii s-a umplut de lucruri noi; nuntașii au adus tinerilor căsătoriți multe și frumoase daruri odată cu ușările lor de prosperitate și fericire.

ÎNVĂȚAȚI ȘI STĂPÎNIȚI ȘTIINȚA AGRICOLĂ

de Prof. A. ROMANOVICI
Colaborator științific al Academiei R.P.R.

În cursul lunii noiembrie a reînceput în toate satele învățămîntul agrozootehnic. Aceasta este una din căile prin care partidul și guvernul pun știința agricolă la îndemîna țărănimii muncitoare. Pentru a cunoaște și a putea stăpîni tainele organismului plantelor și animalelor, nu se cere astăzi de la țărănimia muncitoare decît interes și dorință de a învăța.

În gospodăriile agricole colective și la cîminele culturale se vor ține în fiecare săptămînă în timpul iernii lecții și se vor da sfaturi de către ingineri agronomi, zootehniști și medici veterinari, care nu-și precupețesc munca pentru a ajuta țărănimia muncitoare să cunoască tainele lumii ce ne înconjoară, viața plantelor și animalelor, taine cunoscute și stăpînite astăzi de știință. An de an crește numărul țărănilor muncitori care prețuiesc și folosesc din ce în ce mai mult acest mare și prețios ajutor pe care li-l dă partidul și statul nostru democrat-popular în lupta pentru sporirea recoltelor de cereale și pentru obținerea unor foloase cît mai mari de pe urma animalelor.

Este bine ca acum — în zilele cînd se deschide învățămîntul agrozootehnic la sate — să ne reamintim de vorbele marelui învățat rus Clement Arcadieviți Timirișev prin care acesta ne dă să înțelegem că nu pămîntul este acela care ne hrănește ci plantele pe care le cultivăm pe acest pămînt și animalele pe care le creștem în gospodărie. Și tocmai de aceea țărănilor muncitori trebuie să

aiă în primul rînd cunoștințe despre plante și animale. Pentru a obține recolte bune — sfătuita marele savant — întii trebuie să cunoaștem cerințele plantelor, iar în al doilea rînd să știm cum să satisfacem aceste cerințe. Înțelepciunea acestor cuvinte spuse cu aproape un veac în urmă este dovedită de viață. Astfel, faptul că unii fruntași în producție au ajuns să obțină cîte 7-8 mii kilograme porumb știuleți la hectar, 3—4 mii kilograme grîu la hectar sau 50-60 mii kilograme sfeclă de zahăr la hectar și așa mai departe, își are temelia tocmai în cunoașterea vieții plantelor, a cerințelor lor precum și a mijloacelor prin care aceste nevoi pot fi îndeplinite.

Știința și tehnica agricolă, adică știința despre viața și nevoile plantelor și animalelor, este astăzi pusă la îndemîna întregii țărănimii muncitoare prin învățămîntul agrozootehnic organizat la sate. În lunile de iarnă cînd în gospodărie, livadă, vîle și cîmp sînt mai puține treburi, țărănilor muncitori au răgaz pentru a învăța. Să folosim — așadar — gospodărește acest răgaz și să învățăm.

Numai prin învățătura țărănilor muncitori pot să stăpînească știința cultivării plantelor și a creșterii animalelor, pentru a ridica producția, a-și îmbunătăți traiul an de an, pentru a trimite tot mai multe produse agroalimentare industriei socialiste, oamenilor muncii de la orașe, contribuind astfel cu cinste la construirea unei vieți îmbelșugate pentru întreg poporul muncitor din patria noastră.

Păsărilor de soi aduse de colectivizti la expoziție au, după cum se vede, multă căutare.

Cele mai bune echipe, pe scenă

(Finala concursului pe țară al echipelor de teatru și brigăzilor artistice de agitație de la sate)

Bucureștiul găzduiește oaspeți dragi. Se desfășoară faza finală a concursului pe țară al echipelor artistice de amatori de la sate. Pe scenele marilor teatre din Capitală artiștii amatori își arată măiestria. Ei au adus pe scenă întreaga viață a satului cu munca, cu biruințele și bucuriile ei.

Brigada artistică de agitație din Dărmănești-Bacău, povestește spectolilor despre frunțașii recoltelor bogate Vasile Crăciunel, Gheorghe G. Brătescu, Nicolae I. Răjoi. Cuvinte de laudă aduc și lui Alexandru Hangan, achizitorul cooperativei, care învățând din „feșii” brigăzii, a pornit la treabă și a devenit frunțaș pe raion la achiziții. Brigada nu trece cu vederea nici delăsărea, lenea și manifestările de birocratism, și nu cruță nici pe cei care își muncesc pământul de minturală. Pentru aceasta brigada minuieste cu mult meșteșug ghicitorile, strigăturile, poeziile hazlii, dar usturătoare.

„Noi creștem fără stavili împreună...” spun în cîntecul lor membrii brigăzii artistice a colțului roșu de la gospodăria colectivă „Ana Ipătescu”, raionul Negru Vodă. Romini și tătari la un loc muncesc și cresc, scot recolte bogate cum n-au mai văzut nicădată în satul lor. Iată o pe tinăra tătărară Bectos Kandrie, dansatoare în brigada artistică. Ea singură a jăcut 250 zile-muncă și a adus acasă numai ca avans două care cu burcate. Și ca Bectos Kandrie sînt mulți.

— Raportăm partidului — spune cu voce puternică Dima Vasile, prezentatorul brigăzii artistice a căminului cultural din Vlădeni, raionul Fetești, — că în cinstea celui de al doilea Congres al Partidului, colectivității, întovărășii și țărani muncitori de la noi au redat agriculturii 240 ha. de teren din mlaștina din vatra satului și au indi-

Brigada artistică de agitație a gospodăriei colective „Ana Ipătescu” raionul Negru Vodă, executînd un dans.

guit malul Borcei pe o distanță de 5 kilometri, punind la adăpost de inundare 650 hectare...

★

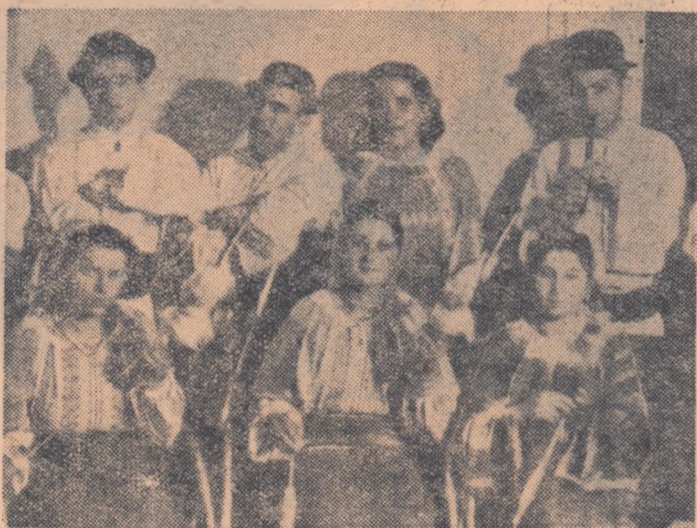
Să ne îndreptăm privirea și spre echipele de teatru. Ce să lauzi mai întii? Priceperea cu care interpretează rolurile colectivității din Gilău, învățăturile ce se desprind din piesa „Moș Anghelută și agrotehnica” pusă în scenă de echipa de teatru a căminului cultural din Lipănești, raionul Ploiești, sau indemnul ce se desprinde din jocul artiștilor germani din comuna Axente Sever — Mediaș în piesa „Veniiți cu noi”?

„Vișeluzul bălțat” este titlul piesei în trei acte prezentată în limba maghiară de echipa de teatru a căminului cultural din comuna Vlaha, raionul Cluj. Aci este vorba de lupta dirză dusă de mai mulți oameni dintr-un sat pentru creșterea unei întovărășiri, situație ce se petrece adomă și în comuna Vlaha. Peste 50 de țărani muncitori au venit tocmai de lingă Cluj să prezinte pe scenele bucureștene

însăși viața lor nouă. Mulți dintre ei au părul cărunt. Boldisar Ion are 61 ani, Kuhn S. Ștefan 48 ani, iar Koso Ioana numără 65 ani.

— Avem ani mulți pe umeri, — spune voios țărănul muncitor Ion Boldisar — dar inima ne e tinăra!...

A. BABEANU

„Sezătoare”... Un crîmpei din viața satului adus pe scenă de artiștii amatori ai căminului cultural din comuna Dragodanesti, regiunea Ploiești.

ACOLO unde trăiește Lazăr Cernescu

„Si dacă m-oi duce eu Vin o sută-n locul meu...”

S-au împlinit la 8 noiembrie, 7 ani de cînd o bandă de tîlhari — chiaburi și unelte de aie lor au curmat viața lui Lazăr Cernescu de Ia Rusca. Alături de glasul soției sale Călina, al ficei Măriuca și al mamei lui Iconia, și-au adăturat atunci glasul mîlțoape de oameni din toată țara, cerînd pedeapsă cumplită pentru bandiți.

„Nu poate fi îndurare pentru asemenea fiare” — scria în ziar țărănul Roșat Horia din Teregova. „Aceștia sînt monștrii care ni l-au ucis pe Lazăr, lumina noastră, lășindu-ne casa pustie și inima plină de jale”, spunea la proces soția lui, Călina. Iar bătrîna lui mamă Iconia, acuza plină de indignare: „Abia după cinci luni l-am găsit zvîrlit într-o peșteră, schingiuit și ucis de acești criminali...”

Azi, în comuna Teregova, în comuna lui Lazăr Cernescu, sute de țărani muncitori îi cinstesc an de an jertfa, clădind o viață nouă.

„Să deschid frățiiilor. Șipotul luminilor...”

Lumina lămpii lui Ilici pe care o dorea atît de mult Lazăr scînteiază azi în casele sătenilor din Teregova. Cît de mult se mîndresc cei din Teregova cînd pun seara difuzorul să cînte sau cînd se întorc mamele cu pruncii de la casa de naștere. În vara aceasta cei din Teregova s-au unit în 4 întovărășiri pentru creșterea oilor. Nu întîmplător una din aceste întovărășiri se numește „Drum Nou”, iar alta „Lazăr Cernescu”. Țărani muncitori din Teregova pășesc încrezători pe drumul arătat de partid. Acesta e drumul înspre care privea de atunci, departe, Lazăr de Ia Rusca, slovenind în paginile „Cursului Scurt de Istorie al P.C.U.S.” Cartea aceasta în care citise cu o seară înaintea morții sale, a rămas deschisă pe masă.

Cînd unci pe șoseaua Ruscâi, ochii îi se opresc pe un perete pe care deslușești printre buchetele de flori proaspete, cuvintele: „În această casă s-a născut și a trăit LAZĂR CERNESCU ucis mișelește de către dușmanii poporului la 8 noiembrie 1948”.

Au trecut 7 ani de atunci... Amintirea lui însă stăruie în mintea și-n inima noastră. Credința vieții lui e în tot ce clădim, în tot ce înfăptuim. Colectivității din comuna Sacu au dat gospodăriei lor numel'e lui Lazăr Cernescu. De asemenea noul cămin cultural din Teregova, acum în construcție, un cinematograful și orchestra populară din Caransebeș poartă numele lui.

În cartea de aur a luptei noastre stă scris la loc de cinste numele comunistului Lazăr de Ia Rusca. El va trăi întotdeauna alături de noi, așa cum bine spun stihurile poetului:

„În clocotul tinereții
În toată lumina vieții
ce din mustul trudei crește
Lazăr e. Lazăr trăiește!”

POPA PETRE

Genialul învățător al clasei muncitoare Vladimir Ilici Lenin a arătat clar, de nenumărate ori — și experiența istoriei popoarelor a dovedit pe deplin, — că alianța revoluționară dintre muncitori și țărani este singura forță în stare să sfărîme orînduirea capitalistă și să construiască orînduirea socialistă, lipsită de exploatare și aspirare.

Istoria popoarelor a cunoscut multe revoluții. Nici una însă pînă la Revoluția din Octombrie 1917, nu și-a propus ca țel să desființeze orice exploatare, să lichideze clasele exploatare, să elibereze poporul de asuprire și sărăcie. Acest țel seump al omenirii muncitoare poate fi înfăptuit numai de către revoluția socialistă.

Realizarea acestui țel nu este însă deloc o chestiune ușoară. Capitaliștii, bancherii și moșierii își apără cu toate puterile proprietatea asupra marilor fabrici, uzine, bănci și moșii. Pentru aceasta ei folosesc armata, jandarmeria și întreg aparatul de reprimare al statului, deoarece guvernul se află el însuși în mina clasei avute. Rezistența claselor exploatare poate fi însă învinsă și cîrmuirea lor doborîită, dacă poporul își unește forțele de luptă în jurul celei mai înaintate clase a societății, proletariatului industrial, în jurul partidului revoluționar al proletariatului. Temelia acestei uriașe forțe de luptă a poporului este tocmai alianța dintre proletariatul din industrie și țărănimea asuprită și exploatăată de la sate. Alianța aceasta — în care rolul conducător îl are proletariatul industrial, clasa muncitoare — este o alianță de luptă revoluționară. Ea are ca sarcină pe de-o parte doborîirea puterii de stat a claselor exploatare și exproprierea lor, pe de altă parte construirea unei noi orînduiri în care să nu mai existe asupriți și asupritori, bogați și săraci.

Lupta partidului nostru pentru făurirea și întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare (I)

de conf. univ. N. LUPU

Înainte de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie și de înființarea Partidului Comunist Român nu se poate vorbi de o luptă unită a clasei muncitoare și a țărănimii din țara noastră. Numai după întemeierea Partidului Comunist Român în mai 1921 a început și în țara noastră o luptă organizată pentru făurirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

Nevoit să activeze în cea mai mare parte a existenței sale, de pînă la 23 August 1944, în ilegalitate, Partidul Comunist Român a avut de înfruntat nenumărate greutăți. Pe lingă acele greutăți și piedici puse în cale de politica înșelătoare și de propaganda mincinoasă a partidelor burghezo-moșierești care voiau să țină mai departe sub influența lor țărănimea, partidul mai avea de biruit și greutățile provocate de faptul că în rîndurile sale existau încă unii oameni purtători ai unor idei greșite, dăunătoare (puse în circulație de Dobrogeanu Gheare), idei care aveau rîspîndire în conducerea vechiului partid socialist. Potrivit acestor idei, bunăoară, se susținea că țărănimea nu ar fi o forță revoluționară și ca atare nu se ținea seama de rolul și însemnătatea alianței clasei muncitoare cu țărănimea.

Se înțelege că fără înlăturarea din partid a celor care erau purtătorii ideilor dușmănoase, fără clarificarea întregului partid asupra rolului și însemnătății alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, ca și asupra formelor pe care ea trebuie să le îmbrace, nu putea fi vorba de a duce la capăt cu succes această sarcină importantă.

Hotărîrile Congresului al V-lea al P.C.R. au avut o deosebită importanță în dezvoltarea luptei pentru făurirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

Congresul a combătut și lichidat toate abaterile de la linia marxist-leninistă, atît cele „de dreapta” cît și cele „de stînga” cu privire la caracterul și viitorul revoluției în țara noastră stabilind că „România se găsește în fața desăvîrșirii revoluției burghezo-democratice, că sarcina acestei revoluții constă în a doborîi cu forța puterea de stat burghezo-moșierească și de a stabili dictatura revoluționară democratică a proletariatului și țărănimii”. (Documente din Istoria Partidului Comunist din România, ed. II, pag. 116).

Congresul a demascat cu țarie caracterul oportunist și fals — din punct de vedere științific — al „teoriilor” antileniniste cu privire la țărănime.

Pornind de la înțelegerea rolului pe care țărănimea muncitoare din țara noastră sub conducerea clasei muncitoare îl avea de îndeplinit în revoluția burghezo-democratică, Congresul al V-lea după ce a arătat că în fruntea acestei revoluții poate sta numai clasa muncitoare, a stabilit că aceasta „se sprijină la țară pe elementele proletare și semiproletare, duce după sine ca aliat păturile sărace și principalele pături mijlocașe ale țărănimii și duce lupta împotriva burgheziei sătești (chiaburimea) pentru conducerea maselor de bază ale țărănimii”. (Documente din Istoria Partidului Comunist din România, ed. II, pag. 116).

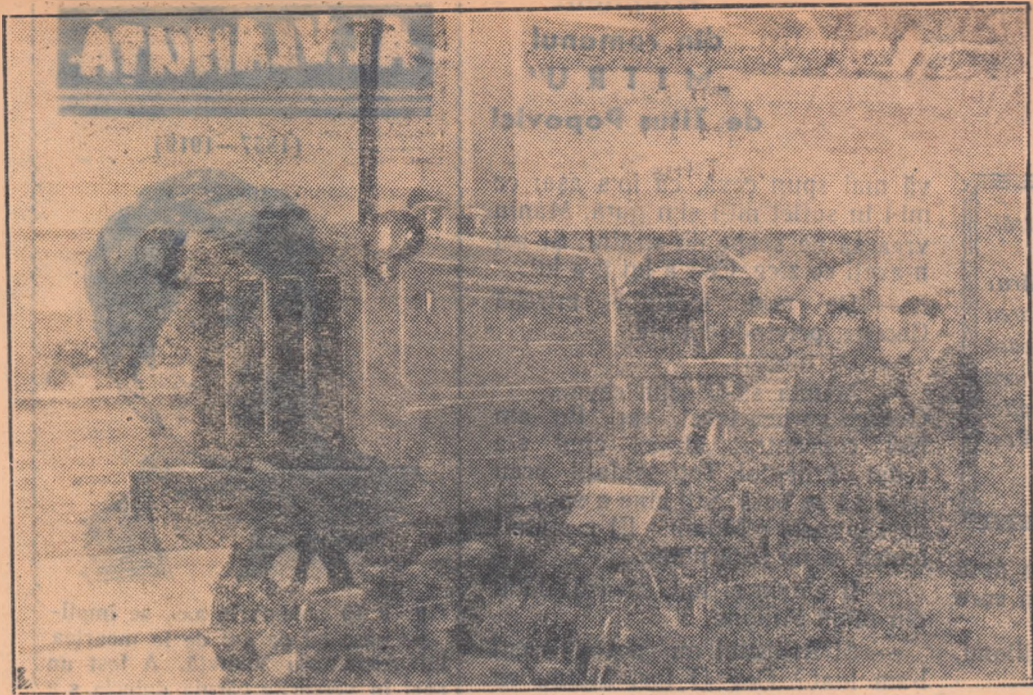
Avînd în vedere împrejurările specifice de dezvoltare a țării noastre, Partidul Comunist a arătat încă de atunci că clasa muncitoare trebuie să se alieze numai cu țărănimea muncitoare deși era

vorba de luptă împotriva moșierimii, luptă la care ar fi fost normal să ia parte întreaga țărănime. Partidul însă n-a putut să treacă cu vederea

faptul că noi ne aflăm atunci la 15 ani după Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, și că în această perioadă burghezia și moșierimea au dus o politică de continuă întărire a elementelor chiaburimii, spre a face din acestea sprijinul principal al politicii lor la sate în lupta împotriva țărănimii sărace și mijlocașe. Reforma agrară din 1921, legea cunoscută sub denumirea de „legea Mihalache” asupra liberei circulații a bunurilor agricole ca și toate celelalte măsuri de întărire a chiaburimii au avut ca rezultat întărirea puterii economice a chiaburimii. Astfel în 1930 gospodăriile chiaburimii care reprezentau doar 7,2 la sută din totalul gospodăriilor, stăpîneau aproape 20 la sută din suprafața totală de pămînt. Iată de ce Congresul al V-lea sublinia că în lupta pentru răsturnarea regimului burghezo-moșieresc clasa muncitoare trebuia să se alieze numai cu masele de bază ale țărănimii și nu cu întreaga țărănime.

Mergînd pe linia indicată de Congresul al V-lea, Partidul Comunist a pus în centrul atenției sale sarcina de a făuri alianța de luptă a muncitorilor și țărănilor muncitori sub conducerea clasei muncitoare și de a conduce luptele țărănești, pornind de la nevoile imediate ale țărănilor muncitoare și îndrumînd această mișcare țărănească pe drumul comun al luptei pentru pămînt, pentru înlăturarea regimului burghezo-moșieresc, contra tuturor nedreptăților și asupririlor.

Sarcina aceasta a putut fi înfăptuită cu succes după 23 August 1944 cînd poporul nostru, sub conducerea Partidului Comunist Român, în condițiile eliberării țării de către Armata Sovietică, a reușit să zdrobească împotrivirea forțelor reacționare și să instaureze regimul de democrație populară.

În Capitală s-a deschis expoziția „Avântul construcției pașnice în U.R.S.S.”, organizată de A.R.L.U.S.

În fotografie: tractorul MTZ expus într-una din sălile expoziției, este una din puternicele mașini fabricate și în țara noastră după documentația sovietică.

In atenția viticultorilor

NU ÎNTÎRZIATI

îngroparea vitei de vie

Îngropatul viilor este una din cele mai importante lucrări în vederea asigurării recoltelor bogate din anul viitor. Executarea acestei lucrări trebuie grăbită cu toate forțele, întrucât se prevede o răcire a vremii, ploii, iar după 24 noiembrie ninsoarea în toată țara. Or, din cauza timpului deosebit de ploios și rece din primăvara și vara acestui an, vegetația viilor a întârziat, iar coacerea lămii și a coardelor de rod nu s-a putut face în bune condiții în toate podgoriile. De aceea, pentru a preîntâmpina acțiunea dăunătoare a gerului asupra coardelor de viță se recomandă ca toate aceste vii să fie îngropate imediat prin culcarea coardelor și

face numai mușuroitul, trebuie să se acopere cu pământ întreg scaunul butucului. Pentru a ușura îngropatul este bine să se facă mai întâi o arătură printre rândurile de viță, iar după terminarea îngropatului se va face obligatoriu o arătură adâncă de 20-22 cm, care rămâne în brazdă peste iarnă.

Măsuri speciale de îngrijire a vinurilor

Vinurile rezultate din struguri cu coacere incompletă sau struguri mușcăți, trebuie să aibă o îngrijire specială, întrucât sînt expuse mai mult îmbolnăvirii.

Vinurile provenite din struguri cu coacere incompletă, vor fi depozitate în încăperi călduroase pentru a putea să fermenteze în cel mai scurt timp și ultimele resturi de zahăr; ele vor fi aerisite la fiecare 2-3 zile spre a înviora activitatea drojdiilor. După fermentarea completă a zahărului și așezarea drojdiilor la fundul vasului, temperatura în încăperile în care se păstrează vinul va fi urcată la 15-16 grade, iar vinul va fi amestecat din nou cu masa drojdiilor de pe fundul vasului; aceasta pentru a înlesni descompunerea acidului malic și a micșorarea astfel a creșterii specifice a vinurilor din recolta acestui an.

rea acidului malic și a micșorarea astfel a creșterii specifice a vinurilor din recolta acestui an.

Vinurile provenite din struguri mușcăți, care sînt predispuși la înnegrirea, băloșirea, oțetirea și altor boli li se vor da următoarele îngrijiri: se vor trage de pe drojdie imediat ce s-a terminat fermentația și vinul s-a liniștit. Aceasta trageră prematură de pe drojdie se va aplica chiar înainte de limpezirea și depunerea completă a drojdiilor. Vinului tras i se va adăuga metabisulfitul de potasiu în doză de 10-15 grame la 100 litri vin sau fum de pucioasă (care se administrează în vin în 2-3 rînduri pe măsură ce se umple vasul). Dacă vinul se păstrează un timp mai îndelungat, atunci sulfitarea cu aceste substanțe se va repeta. Tînd seama că vinurile provenite din struguri mușcăți pot avea o aciditate mai mică decît cea normală, trebuie să le corectăm aciditatea prin amestecarea lor cu alte vinuri mai acide sau prin adăugarea de acid citric. Viticultorii trebuie să controleze regulat starea sănătății și a modului cum se păstrează vinul nou, chiar și a celui provenit din struguri sănătoși și bine copti.

Dezvoltarea avutului obștesc

TEMELIA BUNEISTĂRII

În primul an de muncă în gospodăria colectivă, noi am obținut la porumb, de pildă, peste 1.700 kg. boabe la hectar. În anii următori recolta a fost și mai mare, iar în toamna aceasta a atins peste 4.000 kg. porumb la hectar. Griul pe care l-am semănat în toamna anului trecut în trei feluri (în rînduri simple, încrucișate și dese) ne-a dat o bună învățătură și anume, că dacă îl semeni în rînduri dese sau încrucișate îți dă și recoltă mare. Noi am scos aici cîte 3.000 kg. la hectar.

Urcușul nostru însă n-a fost așa de ușor, mai ales la început. A trebuit multă chibzuință în toate. A trebuit să învățăm să ne ușurăm munca și totodată să obținem roade mai bogate. Am învățat că din prisosul de roade trebuie să punem an de an ceva de o parte pentru dezvoltarea avutului obștesc — temelia buneistării și a sporirii veniturilor în colectivă. Prin urmare ne-am gîndit dintru început să dezvoltăm ramurile care aduc venituri mari printre care creșterea animalelor, cultura plantelor medicinale, etc. Și iată că de unde la început nu aveam nici 10 vite, acum, în al treilea an de muncă în colectivă, avem: peste 300 oi, 25 scroafe, 25 vaci de rasă, 50 stupi de albine, 700 rațe etc. Apoi, de pe urma cultivării plantelor medicinale, ca de pildă fenicolul, numai într-un singur an am cîștigat 400.000 lei.

Vă veți convinge totuși mai bine de bogăția noastră, de ceea ce aduce gospodăria noastră colectivă, pomenindu-vă doar cîteva fapte și anume: peste 30 colectiviști, printre care Marin Iu-noiu, Gheorghe Enache și alții și-au cumpărat vaci cu lapte, 11 colectiviști și-au ridicat case noi, vreo 30 și-au refăcut casele, grajdurile și și-au împrejmuit curțile cu garduri de scinduri. Mulți colectiviști mai au încă din anul trecut griu și porumb, iar acum nici nu le mai ajung hambarele și pătulele pentru roadele noi. Stan Stănuică, bunaoară, mai are de anul trecut vreo 20 duble de griu și 30 de duble de porumb. În fiecare an, de fapt el aduce acasă mii de kilograme de cereale prin valorificarea căroră și-a făcut o casă nouă, încăpătoare și acoperită cu țiglă. Și-a mai construit și un pălul nou, pentru ca să aibă unde pune noua recoltă.

Apoi, socotind produsele și banii primiți de un colectivist într-un an de zile, vedem că valoarea lor ajunge la peste 2.000 lei pe lună. În anul acesta, bineînțeles, veniturile colectivităților vor fi mult mai mari, întrucît și gospodăria noastră s-a dezvoltat în toate ramurile de producție, iar producția la hectar a crescut simțitor.

PETRE GH. FINTINA
președintele gospodăriei agricole colective din Maglaviț, regiunea Craiova

ANUL TRECUT FRUNTAȘI, IAR ACUM... CODAȘI

Anul trecut, pe vremea aceasta, comuna Pogoanele din regiunea Ploiești se afla printre comunele fruntașe la executarea arăturilor adînci de toamnă și la folosirea gunoii de grajd. Tărani muncitori ogoriseră aproape 900 hectare din cele 1.200 hectare planificate și vîrșiseră sub brazdă peste 1.000 tone gunoi. În primăvară tot porumbul a fost semănat direct în arătura făcută din toamnă. După culesul porumbului s-a văzut limpede însemnătatea arăturilor adînci de toamnă și a îngrășămintelor naturale. Comuna Pogoanele a depășit producția planificată la porumb cu 200 kg. la hectar.

În toamna acestui an Ștefan Mănăilă, Constantin St. Radu și alții au scos cîte 2.300 kg. porumb la hectar. Atît ei cît și alți tărani muncitori fruntași cum este de pildă Nae Vînt au terminat cîratul gunoii la cîmp și sînt gata și cu arăturile adînci de toamnă. Însă exemplul lor nu este popularizat și urmat.

De pildă, Gheorghe Urse, Ștefan Sava Stan, Ștefan Trașafir și alți tărani muncitori au aruncat gunoii de grajd la marginea satului și amină de pe o zi pe alba executarea arăturilor adînci de toamnă.

Cum le-o fi venind oare să stea acasă cînd zilele prielnice arăturilor adînci pot fi numărate pe degete?

Această întrebare din păcate nu și-o pune nici Constantin R. Urse, tehnicianul comunei, nici Ion Lazăr, directorul căminului cultural și nici tovarășii de la sfatul popular comunal. Agronomul e mulțumit, Pogoanele a scos o recoltă bogată și acum el se poate culca pe o ureche...

În comuna Pogoanele nu s-a ogorit însă nici 10 la sută din cele 1.400 hectare planificate, iar din cele 800 tone gunoi de grajd — planificat — nu s-au transportat la cîmp decît 55 tone. În ultimul timp la căminul cultural nu s-a mai ținut nici o conferință... Gazeta de perete a comunei (responsabil Pătru Alexandru) se ocupă de orice numai de felul cum este pregătit noul an agricol, nu. Ea nu este folosită ca un mijloc de demasocare a încercărilor de sabotare a planului lucrărilor de toamnă de către chiaburii Anghel P. Marin, Drăghici Răducan și alții.

O parte din vină, pentru situația de comună codașă pe raion, o are și tovarășul Pascu Panait, președintele sfatului popular comunal. El e om harnic, priceput, dar lucrează de unul singur. Nu antrenează în muncă pe deputații comunali, pe șefii de sectoare și nici pe salariați. De aceea cei 33 deputați muncesc la întimplare în circumscripțiile lor. Căminul cultural stă zile întregi cu ușile închise etc.

Dacă cele 654 atelaje care are comuna Pogoanele vor fi folosite din plin, se poate ca în circa 10 zile planul la arături adînci și transportul gunoii de grajd să fie îndeplinit sută la sută.

N. TOPOR

ION BELCIUGAN

acoperirea lor cu pământ. Pot rămîne neîngropate, dar numai mușuroi, soiurile de viță rezistente la ger, cum sînt: Cabernet, Coarna, Fetească albă, precum și viile de pe pantele sudice, cum sînt cele din Murfatlar, Valea Călugărească, Tîrnave, etc. care au dat dovadă de rezistență la ger în anii trecuți. Plantațiile de vii de la șes, de prin văi și de pe platouri se vor îngropa culcate chiar și în aceste centre. Înainte de a face îngroparea la viile tinere și viguroase este bine să se facă tăierea unor coarde de prisos pornite din butuc. Aceasta are scopul de a ușura îngropatul. O atenție deosebită trebuie dată la aplecarea coardelor, pentru ca acestea să nu se rupă. Coardele se prind de vîrf și se apleacă încet pînă la pământ. O parte din coardele unui butuc se apleacă de o parte, iar restul de coarde se apleacă de partea cealaltă a butucului, de-a lungul rîndului. Apoi, începînd de la vîrfurile coardelor culcate se acoperă cu pământ. Grosimea pămîntului deasupra viței la îngropatul culcat trebuie să fie de 10-15 cm., iar atunci cînd se

Săptămîna

de la 19-25 noiembrie 1955

CALENDAR AGRICOL

ÎN CIMP. — Continuă arăturile adînci, desțelenirea pîrloagelor, a pășunilor și fînețelor slab productive, precum și îngrășarea (cu gunoi de grajd bine putrezit) și grăparea lor. Pășunile și pîrloagele situate în pantă mai mare nu vor fi desțelenite din toamnă. Continuă — de asemenea — recoltarea capsulelor de bumbac deschise, a sfelei de zahăr și a cartofilor și se controlează starea semănturilor de toamnă, pentru a se vedea dacă nu sînt atacate de dăunători. Totodată, pe semănturile unde, în urma ploilor, apa a format băltoace, se vor face șanțuri de scurgere, sau puțuri absorbante.

ÎN GRADINA. — Se acoperă semănturile răsărite cu paie sau frunze pentru a le feri de brume și îngheț. Continuă plantarea — în terenuri ridicate și adăpostite — a legumelor timpurii de primăvară (spanac, salată, ridichi de lună, ceapă și usturoi verde). Bălegarul de cal se depozitează în platforme în vederea folosirii lui la răsădnițe. Încep lucrările de amenajare pentru grădinile noi irigate, prin marcarea terenului și facerea digurilor.

ÎN LIVADĂ ȘI VIE. — Pomii se curăță de omizi și uscături. Cei uscați se scot. Se fac

plantări de toamnă, precum și gropi pentru plantările de primăvară.

În vii continuă desfacerea coardelor de pe araci și spalieri, îngropatul viei, desfudatul și îngrășarea terenului.

ÎN GOSPODĂRIE. — Se construiesc parazăpezi din garduri de nuiele, șipci, scinduri, coci de porumb sau floarea soarelui. Parazăpezile vor fi instalate pe cîmp după terminarea lucrărilor agricole. Se verifică starea de depozitare a semințelor și în special a porumbului și se iau măsuri de aerisire și lopătare. De asemenea, se verifică starea cartofilor, legumelor rădăcinoase și a sfelei în silozuri.

Ing. agr. V. ALEXANDRU

TIMPUL PROBABIL

După o răcire bruscă și trecătoare însoțită de vînt tare, ploaie și ninsoare locală, vremea se îmbunătățește timp de două zile. În zilele de 23 și 24 noiembrie începe să ningă în toată țara, iar în Moldova, Bărăgan și Dobrogea crivățul va sufla mai tare. Temperatura în scădere, vremea devine friguroasă mai ales noaptea, cînd înghețul va fi destul de puternic.

LA HORA

Fragment
din romanul
„MITRU”
de Titus Popovici

AL. VLAHUȚĂ

(1857—1919)

Tinărul și talentatul scriitor Titus Popovici, autorul romanului „Străinul” lucrează acum la o carte intitulată „Mitru”.
Publicăm în pagina de față un fragment din acest roman, a cărui acțiune se petrece într-un sat ardelenesc, la puțină vreme după eliberarea patriei noastre. În acest fragment autorul demască propaganda mincinoasă și înșelătoare a partidelor istorice care au finit sub obroc zeci de ani masele muncitoare. El înfățișează totodată dragostea pentru mugurii altei vieți, în care se împlinește visul de veacuri al fărâmișii muncitoare. Vestitorii și luptătorii acestei vieți noi sînt comuniștii.

Pe la 5 veni Mitru cu Florița. Pășea fâlos; deși era îmbrăcat ca vai de el, în haina veche a directorului și încălțat cu bocancii militari, lași cît o covată. Se opri în

— Așa cred și eu. Avem o dată aproape o jumătate de milion care ne aleg pe noi...

— Ei, asta da! se cruci Milionu. Asta zic și eu, da!

— După aceea, urmă Gherasim, muncitorii...

— Știu. Asta știu. Muncitorii

fața târnațului crîșmei și dădu binețe celor așezați la mese.

— Hai cînsteste cu noi! îl îndemna Culcușea, darnic. Hai mă să ne mai spui una, alta. Zi: cînd ne băgăm cu lanțurile în moșie?

— D-apoi nu peste mult... Du-te, Florița... du-te cu muierile. Spune-ți-vă vorbele...

Povesti a zecea oară cum se va împărți pămîntul, care cît capătă și cine are drept... Se bucura văzînd în jurul lui ochi strălucitori și zîmbete pofticioase. Că doar n-or fi oamenii proști, se gîndea. Oamenii nu-s proști, numai că tare-i băgată frica-n ei... ca o măduvă în oase.

După ce Laboș le aduse sticlele cu bere, toți năvăliră cu întrebări asupra celor doi. Mai toți voiau să știe același lucru: pămîntul se dă pe veci? Se adresau mai mult lui George, iar la Gherasim se uitau pe furis, să vadă nu care cumva gîndește altfel? În sfîrșit Culcușea se sculă, ciocni paharele cu cei doi oaspeți, apoi îl trase de mîncă pe Gherasim:

— Eu, tovarășe... că așa știu: că se strigă comuniștii, să nu-ți fie cu bănat... Mi-s om bătrîn, umblat, îmi place să mă gîndesc, că dacă n-ar gîndi omul ar fi ca o vită. O vacă de-o pildă. Așadară, îmi sparg eu mîntea asta și zic: Bine! Da dacă ies țărăniștii la alegeri, no, atunci ce-a fi?

— Da dumneata pe cine ai să alegi?

— Pe cine-mi place mie, vezi bine... Că amu omu-i liber... Ce vrea aceea face!

— Da cei care au primit pămînt pe cine crezi că aleg?

— Păi, rîse Culcușea, răsucindu-și mustața roșiatică, pe cine le-a dat pămînt...

totdeauna or fost cu comuniștii. Da și domni-s mulți...

— Auzi, Culcușe, îi sări țandăra lui Mitru, tu ești neam cu Maniu?

— Neam nu-s... Numai iacă, să

vă mai spun ceva, că io-s așa: ce mi-i în suflet mi-i și n gură. Maniu vrea să ne scape de străini. Și aci n-aveți ce zice. Ce-i a lui și a lui.

— De care străini? întrebă George, privindu-l țintă.

— De unguri.

— Acuma să-ți spun ceva... George vorbea încet, rar. Eu am fost concentrat atunci cînd s-a cedat Ardealul. Toți soldații erau gata să se bată. Știi cine a spus să ne supunem? Maniu. El a sfătuit lumea să nu facă nimic...

— Ii bătrîn și lud, săracu, dădu din mîna Milionu.

— Și Ardealul nu noi și rușii l-am luat? Ce? O fost Maniu cu noi pe front? strigă Mitru.

Culcușea tăcu încurcat.

— Nu mă prea precep, da cu străinii... că-s mulți... Nu-ți fie cu supărare, dragă tovarășe, se întoarse el spre Gherasim, da dumneatale ce ești? Că te văd cam cu părul roșiu...

— Nu-i mai roșiu ca al dumitale... și ai și pistrii, începu să rîdă Gherasim...

Culcușea se pierdu de tot, mai ales că hohotind și dîndu-și coate, toți îi priveau suvițele de păr, încolăcite și roșii ca frunzele, toamna.

Cîțiva feciori, veniți să se răcoarească, rămăseseră lîngă masă. Gherasim trebui să le spună și lor cum va fi cu împărțirea.

— Auzi zise Culcușea după o vreme în care-și mai venise în fire. Spune mi ce vreau comuniștii ăștia!

— Au o vorbă, zise George. Cine nu muncește să nu mănînce...

— Bună vorbă!

— Da, mă... Taci, Culcușe că vorbești prostii, dădu din mîna Milionu. Dacă ne dau comuniștii pămînt, mergem cu ei pînă la moarte...

Balada luptătoarei Zorca SIMO

— FRAGMENT —

De jugul boierilor.
Pe sub pomi cu albe flori
Alerga Donca în zori,
Alerga Donca purtînd
Al Partidului cuvînt,
Ea în fabrică intra,
Pumnii grei își încheșta
Și din inimă grăia:
„Greu muncim și greu trăim!
Hai tovarăși să pornim
Altă lume să zidim.
Că ni-i viața înrîdătită
Și de boieri jefuită.
Porți spre viață ne deschid
Slovele de la Partid.
Steagul luptei să-nălțăm,
Jugul greu să-l scuturăm”.

Mergea Donca, noaple zi,
Pes'e deal, peste cîmpii,
Pașii grei i-alunecau,
Și jandarii o loveau.
Donca nici că lăcrima
Ci din inimă grăia:
„Atelei, boieri stăpîni,
Râi, cu inimă de cîini!
Ani tineri mi i-ași prins,
Lupta-n mine nu s-a stîns.
De-o fi inima să-mi stea,
Lupta nu va înceta.
Biciuită astăzi sînt
Dară știu să vă înfrunt.
Căci mi-a dat Partidul, gîndul

Și tăria și cuvîntul.
Și Partidul mi-a dat zbor
Să frîng lanțul beznelor.
Știu să lupt și știu să mor,
Pentru trudnicul popor”.

Sus pe dealul cu livezi,
Unde Donca spre nămezi
A trecut pe drum odată
În cătușe ferecată,
Unde pe sub tei în floare
Mergea Donca la-nchisoare,
Trec în stoluri pionieri
De cu zori și pînă-n seri,
Trec voioși și trec vîntînd
Din trompete buciurmînd.
Și-n lumina zorilor,
Pe cărarea florilor,
Voioșind cu pasul lin
Trece-o mamă și-un copil.
Ea o clipă se oprește
Și copilului grăiește:
„Pe-acest drum, de flori umbrî,
Donca-n luptă a pornit.
Pentru noi, ea a luptat,
Pentru noi a sîngerat.
Azi în cîntece clădim
Visul ei îl împlinim.
Rod bogat și cer senin
Creștem anilor ce vin.
Cîntă-n zorii vremii noi
Lupta marilor eroi.
Voi copii cu pasul zbor
Să porniți în vîltor
Să dați cîntec zărilor,
Pe drumul eroilor,
Și să duceți mai departe
Roșul steag de libertate”.

NICOLAE NASTA

ral din
a anal
rată în
în evid
mindri.
făptuir
un căm
beți a
doar 4
minul
fiari, e
sportiv
Nu t
avem i
tul să
sură se
filor pe
Print
am des
campar
lectuali

Ziua
Luni, 14
Martii, 15
Miercuri, 16
Joi, 17
Vineri, 18
Sîmbătă, 19
Duminică, 20

Pro
Seară
Intre
punsuri
Infor
tică
Ziua
lui
Ziua t
Seară
Sezăto
nicală
DIN PA
rale să st
propriei lo
Bibli

Să desfășurăm o ACTIVITATE RODNICĂ PE TIMPUL IERNII

oare din comuna Peretu, regiunea București

unei ședințe organizată de curind, de conducere al căminului cultural Peretu, raionul Roșiorii de Vede, activitatea cultural-educativă desfășurată pe o perioadă. Cu acest prilej s-au scos la lumină realizări cu care ne putem mândri azi printre multele realizări, o școală cu 12 săli de clasă și un sală modern. Peste 4000 de analfabete comuna noastră. Azi mai avem știa urmează acum ciclul doi. Căminul cultural are un colectiv de conferențieri-amatori, cerc agrotehnic și cercuri de aceste formații își trăiesc viața. Activitate însă și lipsurile pe care le întâmpină și care nu ne dau dreptul să ne lămurim în bună măsură la munca de lămurire și mobili-

zare a maselor țărănimii muncitoare în acțiunile privind transformarea socialistă a agriculturii. Pentru a asigura o cât mai bună activitate cultural-educativă pe toată perioada de iarnă, noi am întocmit un plan de activitate amănunțit, de făcut pe săptămâni și zile, având sarcini concrete, împărțite pe oameni.

Amintesc câteva dintre problemele mai importante pe care le avem în acest plan: intensificarea activității cultural-educative în cinstea Congresului Partidului; desfășurarea în bune condițiuni a învățământului agrozotehnic de masă; întărirea echipelor artistice de amatori; intensificarea muncii de propagandă prin conferințe; a muncii în rândul tineretului și femeilor; organizarea și desfășurarea în bune condițiuni a concursului „Iubiți cartea”; organizarea zilelor de odihnă și altele.

Din planul de muncă alcătuit pentru perioada de iarnă se desprind, pentru a urmări mai lesne îndeplinirea lui, planuri săptămânale întocmite după aceeași rânduială. Iată mai jos cum arată un astfel de plan:

Planul zilnic al activității cultural-educative de la 14-20 noiembrie 1955

	Tema	Măsuri	Cine răspunde	Observații
orală	Recenzia cărții „Secerișul” de Galina Nicolaeva	— Brigada artistică de agitație va prezenta un scurt program artistic — Se va asigura mobilizarea și amenajarea sălii	Bibliotecarul Staicu Ilie	
răs-	Consfătuire despre autoimpunere și impozite	— Scurt referat pregătit din timp — Răspunsuri la diferite întrebări — Exemple concrete de frunțiși și codași la autoimpunere și impozite	Traian Anton, referent încasator	Ajutat de Armeanu Gh. Florea, deputat, frunțas la predarea cotelor de porumb
poli-	Prezentarea situației interne și internaționale	— Asigurarea din timp cu ziare și broșuri — Referat pe marginea articolelor apărute în presă	Ioana Georgescu, profesor de limba română	Ajută de Ciocilteanu Ștefan, secretarul organizației de bază P.M.R.
mu-	Informările agronomului asupra lucrărilor agricole la zi	— Căratul bălegarului pe cîmp — Terminarea ogorurilor și însămînțatului — Ingrijirea animalelor	Ștefănescu Ștefan, tehnician agronom	Ajutat de Moț Constantin, frunțas al recoltelor bogate și Pirlogea Alexandru, membru în întovărișirea agricolă
ui	Repetiții la cor, dans, brigadă de agitație. Organizarea unor concursuri sportive	— Popularizarea cântecilor noi — Se va organiza un concurs de șah — Concurs de tenis de masă	Buzdugan Elena	Ajută de tinerii țărani Cincă Maria și Lazăr Vasile
s	Audiție radio	— Pregătirea stației — Mobilizarea din timp a participanților	Neagoe Iulian	
umi-	În întimpinarea celui de-al doilea Congres al Partidului. (Conferință)	— Se va organiza un program artistic: cor, jocuri populare — Se va organiza o consfătuire cu ilegalistul Petre Porumbănu	Dițoiu Aurel, directorul căminului	

REDACTIEI: Recomandăm colectivelor căminelor culturale să acorde atenție acestui material în scopul unei bune organizări a activității.

DIȚOIU AUREL
directorul căminului cultural din comuna Peretu, raionul Roșiorii de Vede

Echipa de cor a căminului cultural din Peretu, pregătește, sub conducerea dirijorului (profesorul Andrei Marin) un nou cântec.

IARNA BATE LA UȘA

Drumul de la Săliștea Crucii-Craiova pînă la gospodăria agricolă colectivă „30 Decembrie” din comuna Afumați, șerpuieste printre ogoare și se oprește la marginea unui pîlc de pădure de unde se zăresc casele comunei. Sînt case frumoase, cu perdele la ferestre, cu garduri de lemn — casele colectiviztilor, construite nu demult.

Cu puteri unite

Soară de beton cu bară de fier urcă pînă la al doilea etaj al sediului gospodăriei. Președintele, tovarășul Noană Constantin, povestește cu cîtă dragoste au muncit colectiviztii în timpul întregului an agricol.

— Am fost primii pe regiune în ce privește treieratul și colectarea grîului. Semănăturile de toamnă sînt terminate de-o săptămînă...

Afară, vîntul toamnei scutură crengile copacilor. Iarna e aproape. Ghicindu-mi parcă gîndul, președintele îmi arată cum s-au pregătit de iarnă. Membrii gospodăriei urmînd exemplul frunțasilor Coșoveanu Ștefan, Durlă Ion, Ceaușu Pavel, Deca Constantin și Tunaru Gheorghe, au asigurat baza furajeră pentru ferma de vite, înmagazinînd fin, lucernă, coci, paie de ovăz și orz. De asemenea, au înmagazinat și furajele concentrate: porumb, orz, ovăz. Cu cîtă dragoste, cu cîtă bucurie vorbesc colectiviztii despre turmele de oi ale gospodăriei! Pentru îmbunătățirea rasei locale au fost aduși berbeci de rasă. Odată cu apropierea iernii, membrii gospodăriei au muncit din răspuțeri pentru terminarea con-

strucției saivanului. Astăzi saivanul e gata și adăpostește 300 de oi.

Cînd vor cădea ultimele frunze...

In serile lungi de iarnă, oamenii și-au pus în gînd să învețe, să-și îmbogățească cunoștințele în domeniul agriculturii și al creșterii vitelor.

La 25 noiembrie încep cursurile cercului agrozotehnic condus de către inginerul Drăguleț Ilarion, șeful punctului agricol.

Curînd, copacii vor rămîne goi. Pe ulițele Afumaților se va așterne primul strat de zăpadă... Imi închipui sala de ședințe din sediul colectivei „30 Decembrie” și aud parcă vocea inginerului Drăguleț care vorbește despre metodele avansate de îngrijire a semănăturilor, despre creșterea vitelor, despre veniturile pe care trebuie să le aducă ferma... Iar atunci cînd stratul de zăpadă se va topi, cînd copacii vor înflori din nou, colectiviztii vor ieși pe cîmp să aplice practic cunoștințele dobîndite în timpul iernii. Înțeleg și tilcul vorbelor tovarășului Glăvan care strîngîndu-mi mina la despărțire mi-a spus surîzînd: „Să veniți la primăvară!”

D. MIHAILESCU

Ilie Staicu pune rînduială în bibliotecă. I-au sosit încă 300 de cărți.

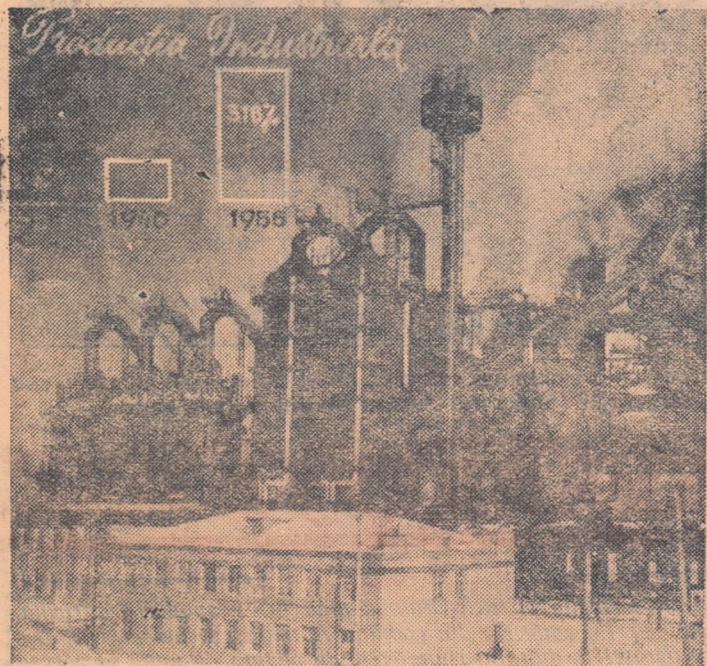

Un nou joc va îmbogăți în curînd zestrea echipei de dansuri din Peretu.

CEEACE NU SI-A PUTUT Inchipui

scriitorul englez

H. WELLS

Au fost valorificate
30.000.000 hectare
de pământuri întelenite

„Noi vom dezvolta în continuare și în proporții încă mai mari electrificarea. În cincinalul viitor se va desfășura construcția și vor fi date în funcțiune primele agregate ale celei mai mari hidrocentrale din lume — hidrocentrala de la Bratsk de pe riul Angara.

Este interesant în legătură cu aceasta să amintim că în 1920 scriitorul englez H. Wells scria: „Lenin, deși neagă ca un marxist ortodox orice „utopii”, în cele din urmă a căzut însuși în utopia electrică. El sprijină din toate puterile planul de organizare în Rusia a unor stațiuni electrice gigantice. Poate fi imaginat oare un proiect mai cutezător într-o țară uriașă și întinsă, cu păduri nesfârșite și cu mușci analfabeți, cu o dezvoltare înfimă a tehnicii și cu o industrie și un comerț care abia trăiesc?... A-ți inchipui introducerea acestuia (a electrificării) în Rusia, este posibil doar dacă ai o fantezie foarte bogată. Un asemenea lucru, personal nu-mi pot inchipui”.

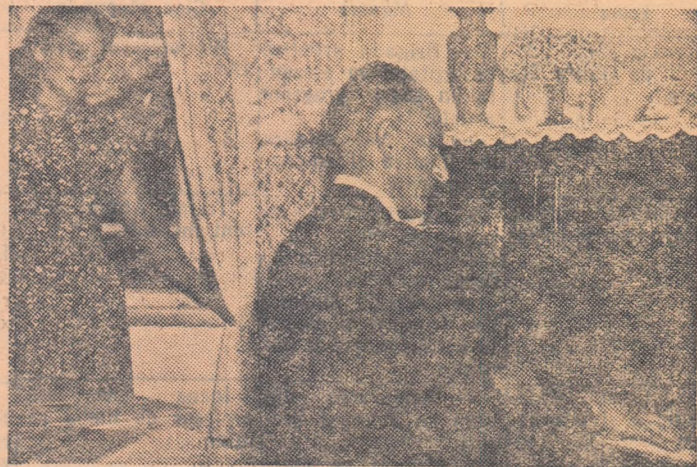
Prețutul autor al unor pasionate romane utopice, Wells, era capabil de tot felul de fantezii în legătură cu planeta Marte, dar s-a dovedit incapabil de a-și imagina viitorul pe pământul real al Rusiei. Cât de limitați apar astăzi acești domni și ce titan al gândirii revoluționare științifice și al mărețelor cutezări revoluționare apare azi, deasupra veacurilor, genialul Vladimir Ilici Lenin, părintele nostru veșnic iubit”.

L. M. KAGANOVICI
(Din raportul prezentat cu prilejul celei de a 38-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie)

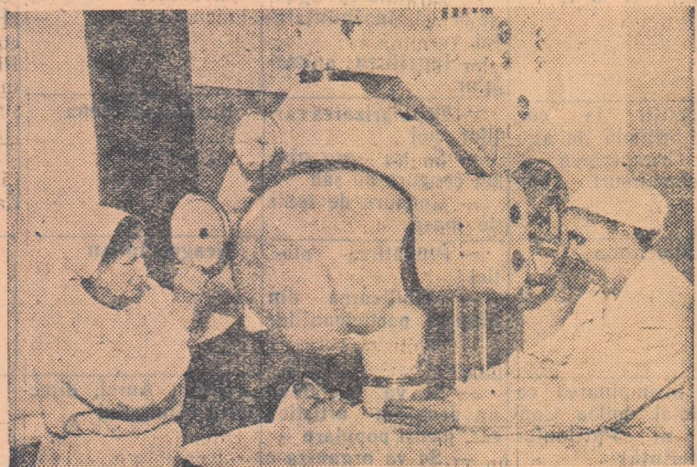
„PREVIZIUNEA LUI LENIN S-A INFĂPTUIT. CEEACE SE PRODUCEA ÎN 1920 ÎNTR-UN AN ÎNTREG, SE PRODUCE ÎN 1955 DUPĂ CUM URMEAZĂ:
ENERGIE ELECTRICA - ÎN 24 DE ORE;
FONTA - ÎN 36 ORE; CARBUNE - ÎN 192 ORE;
PETROL - ÎN 48 ORE; ZAHAR - ÎN 168 ORE.”

L. M. KAGANOVICI

(DIN RAPORTUL PREZENTAT CU PRILEJUL CELEI DE A 38-A ANIVERSĂRI A MARI REVOLUȚII SOCIALISTE DIN OCTOMBRIE)

În comparație cu anul 1940, veniturile țăranilor (pe cap de lucrător) au crescut cu 122 la sută. În fotografie: colhoznicul A. Kivi, din artelul agricol „Stalin” (R.S.S.A. Abhazia) cîntînd la pianul pe care și l-a cumpărat de curînd.

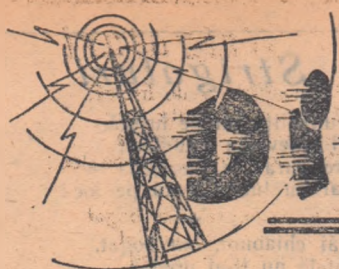
Alocările statului pentru nevoile social-culturale au crescut de peste trei ori și jumătate în comparație cu anul 1940. Iată-i pe medicul L. Stukova și tehnicianul M. Krug'ova tratînd un bolnav cu ajutorul izotopilor radioactivi.

Energie Electrică

1913
1955
De 6 Ori
PRODUCȚIA PE ÎNTREAGA
RUSIE
HIDROCENTRALA
KUIBIȘEV

Fotografia noastră înfățișează uriașa construcție a hidrocentralei de la Kuibisev care va produce 11,4 miliarde kilowați ore de energie electrică. Căci în aceasta reprezintă de 6 ori mai mult decît se producea în întreaga Rusie în anul 1913.

DIN TOATA LUMEA

Inlaturarea poverii inarmarilor poate fi infaptuita

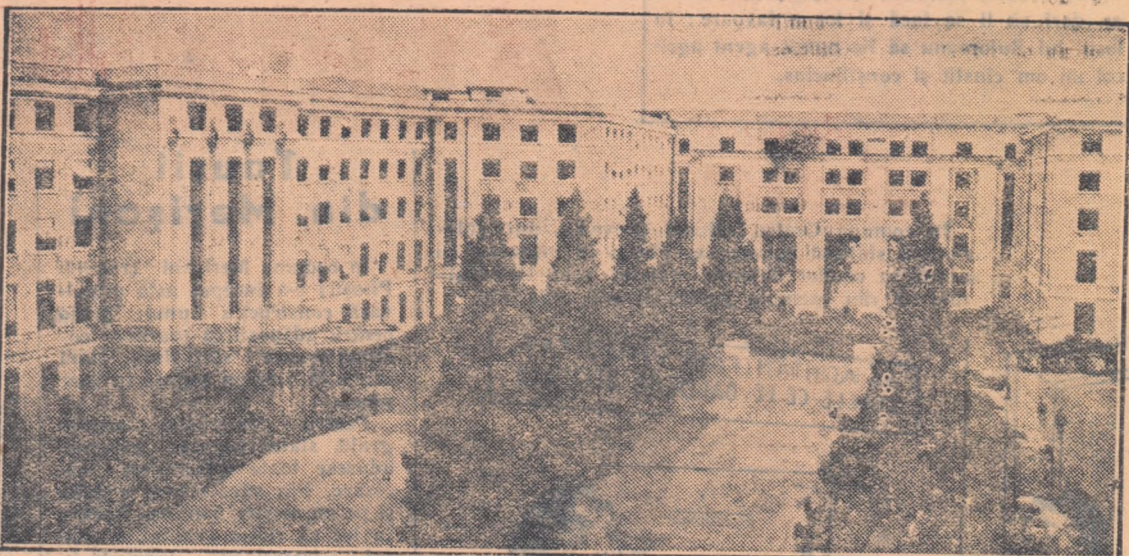
Ultimele zile ale săptămânii trecute au fost ocupate la Geneva cu discutarea problemei dezarmării. Marea însemnatate a acestei probleme reiese din faptul că ea interesează îndeaproape toate popoarele lumii.

În jurul problemei dezarmării se duc discuții încă din primii ani de după război. Tărăgănarea încheierii unui acord corespunzător s-a datorat împotrivirii unor cercuri politice din apus. De obicei puterile apusene s-au mulțumit să spună vorbe mari despre dezarmare și să ocolească pe cât le-a stat în putință faptele care duc la încetarea cursei înarmărilor.

Cu totul alta este poziția Uniunii Sovietice. În repetate rânduri, guvernul sovietic a venit cu propuneri a căror aplicare ar duce la dezlegarea problemei dezarmărilor. Propunerile sovietice din 10 mai anul acesta sînt deosebit de prețioase deoarece pe lângă faptul că apropie păreriile celor două părți, ele prevăd măsuri practice, a căror infaptuire ar face ca povara grea a înarmărilor să fie înlăturată de pe umerii popoarelor. Aceste măsuri privesc reducerea înarmărilor și a forțelor militare, interzicerea armelor atomice și stabilirea unui control internațional riguros asupra dezarmării. Spre nemulțumirea popoarelor, partea apuseană și îndeosebi S.U.A. au născocit în lunile din urmă alte motive care au făcut ca discuțiile să fie îngreuiate. Partea apuseană socoate principalul în problema dezarmării controlul și inspecția. Ea neglijează orice măsură care ar putea fi luată pentru a se ajunge la o adevărată dezarmare. Dar dacă stăm și judecăm, ca să controlezi este nevoie ca mai întâi să lei o serie de măsuri în vederea dezarmării și apoi să urmărești felul cum se infaptuiește dezarmarea. Uniunea Sovietică pune și ea mare preț pe control, însă socoate că este necesar să fie luate măsuri concrete care să stăvilească cursa înarmărilor, prin reducerea armamentelor și interzicerea armelor atomice și cu hidrogen, și controlată aplicarea lor.

Delegația sovietică a prezentat conferinței miniștrilor Afacerilor Externe de la Geneva o importantă propunere privind dezarmarea. Măsurile cuprinse în această propunere prevăd stabilirea unui acord în privința nivelului forțelor militare ale marilor puteri, a datei punerii în aplicare a interzicerii armelor nucleare, a obligației celor patru puteri de a nu le folosi în caz de război, întreruperea experiențelor cu aceste arme și instituirea unui control internațional corespunzător.

Discuțiile purtate de cei patru miniștri de externe în jurul problemei dezarmării au fost pînă la urmă deosebit de prețioase. Într-o serie de probleme privind dezarmarea, cei patru miniștri de externe au ajuns la o înțelegere. Mai sînt însă și probleme asupra cărora încă nu s-a ajuns la un acord, iar altele care impun un studiu amănunțit în viitor printr-o muncă comună a celor patru puteri. Inlaturarea poverii înarmărilor este o cerință vie a popoarelor, care poate și trebuie să fie infaptuită.

GENEVA. — Palatul Națiunilor, locul unde se desfășoară lucrările conferinței miniștrilor Afacerilor Externe al U.R.S.S., S.U.A., Angliei și Franței.

E bine să știm...

● Dacă s-ar lua cifra 100 ca punct de plecare al nivelului economiei din anul 1929, faptele dovedesc că în țările capitaliste pînă în anul 1954 indicele producției a ajuns abia la 176. Or, în același interval de timp, în U.R.S.S. indicele producției industriale s-a ridicat la 1.785.

● Din anul 1949 pînă în anul 1953, cheltuielile militare ale țărilor care fac parte din blocul Atlanticului de Nord (N.A.T.O.) au crescut de la 18,5 miliarde la 65 miliarde dolari. Dacă ținem seama că înainte de cel de-al doilea război mondial aceleași țări cheltuiau pentru înarmare numai 3,4 miliarde dolari, vedem că cheltuielile lor militare au sporit de 20 de ori în 1953 față de perioada dinainte de război.

● În perioada 1930-1939, în Statele Unite ale Americii au avut loc 20.000 greve, la care au luat parte 9 milioane de muncitori, ceea ce a dus la pierderea a 142 milioane zile lucrătoare. În

răstimpul anilor 1945-1954, tot în S.U.A., numărul grevelor a crescut la 43.700, participind la ele un număr de 27.300.000 oameni.

● Socotelile făcute de unii specialiști arată că dacă marile puteri ar lua hotărîri corespunzătoare propunerilor făcute de Uniunea Sovietică, numai în Franța cheltuielile militare s-ar micșora cu 275 miliarde franci. Din această sumă s-ar putea acoperi costul a 4 milioane tone cărbuni, 69.000 tractoare, 600 milioane sticle cu lapte, 750.000 biciclete. De asemenea, s-ar putea construi 60.000 apartamente cu câte 3 camere fiecare și 1.500 școli.

● Venezuela este o țară din cele mai bogate în petrol. Numai că petrolul se află în stăpînire a diferitelor societăți petrolifere americane care scot cîștiguri fabuloase de pe urma exploatarea acestei bogății. Astfel, numai în anul 1954 societatea „Standard Oil New Jersey”, a cîștigat în jurul a 218 milioane dolari.

De la o săptămînă la alta

Prețuirea jocului și dansului românesc peste hotare

De cîțva vreme se află în turneu prin țările Orientului apropiat și mijlociu, ansamblul de dansuri și cîntece al Casei de Cultură din București. După o serie de spectacole date în orașele din Egipt, ansamblul își continuă turneul în Liban și în alte țări.

Ori unde a prezentat spectacole, ansamblul de dansuri și cîntece a fost aplaudat. Frumusețea costumelor, vioiciunea jocurilor populare, melodiile sălătorețe ale cîntecelor românești au atras laude binemeritate din partea spectatorilor. Ziarele din aceste țări au scris pe larg despre marea frumusețe a artei poporului nostru. Revista „Al Iza” a arătat că ansamblul român a prezentat cel mai bun spectacol de folclor văzut vreodată în Egipt. Ziarul libanez „L'Orient” a publicat sub titluri mari, articole în care au fost scoase la iveală calitățile deosebite ale muzicii și dansului românesc. „Dansurile românești — scria ziarul — sînt însuflețite de bucuria de a trăi. Muzica te cucerește”.

Poporul nostru se bucură și pe drept cuvînt, de prețuirea ce i se dă cîntecului și dansului său de către alte popoare. Spectacolele date de artiștii romîni peste hotare, sînt contribuții de preț la întărirea cauzei păcii și prieteniei între popoare.

Frămîntările din Brazilia

Vestile sosite din Brazilia anunță că această țară se află

iarăși în fața unei grele încercări.

Despre ce este vorba? În urma alegerilor care au avut loc la 3 octombrie 1955, numărul cel mai mare de voturi pentru locurile de președinte și vicepreședinte ai republicii l-au întrunit candidații forțelor democratice: pentru postul de președinte Kubitshek, iar pentru cel de vicepreședinte Goulart. Alegerea unor astfel de cîrmuitori nu este însă pe placul partidelor reacționare. Înfrînte în alegeri, forțele reacționare braziliene caută să aducă la cîrma țării, pe calea unei lovături de stat, oamenii lor. De aceea, ele au încercat, printr-un anume colonel Mamade, să organizeze o lovitură militară, avînd drept scop să împiedice ca noul președinte ales să-și ocupe postul cuvenit.

Pînă la 31 ianuarie 1956, dată cînd urmează să fie instalat noul președinte, Brazilia este condusă de un președinte provizoriu. Or, președintele provizoriu Luz nu căuta să numească capăt amenințării colonelului Mamade. În fața acestei stări de lucruri, unul dintre membrii guvernului — generalul Lott — a demisionat din postul său de ministru de război și cu sprijinul trupei l-a înlăturat pe Luz din postul de președinte provizoriu. Generalul Lott a declarat că măsurile luate de el sînt menite să asigure îndeplinirea voinței alegătorilor.

Congresul brazilian a numit un nou președinte provizoriu. El va îndeplini această funcție pînă la instalarea lui Kubitshek, ca președinte al Braziliei.

ȘCOALA în AMERICA LATINĂ

America Latină numără 70 milioane de analfabeți la o populație totală de 160 milioane de oameni; 19 milioane de copii nu sînt cuprinși în învățămînt.

Cînd tînrul învățător ieșit din școala pedagogică, plin de entuziasm și de încredere în munca sa, se vede trimis într-un post îndepărtat, aruncat undeva pe coastele abrupte ale Anzilor sau pierdut în pădurile braziliene sau pe

plantațiile insulelor Caraibe, de multe ori nu găsește nimic, adică nici un fel de școală. Uneori găsește o clădire pe a cărei fațadă apare cuvîntul „ȘCOALA” cu litere aproape șterse, dar care este lipsită de orice mobilier școlar. Majoritatea școlilor de la sate n-au decât o singură încăpere, în care băncile sînt niște simple scînduri, iar elevii stau clai peste grămadă. Materialul didactic e de asemenea inexistent și adeseori învățătorii cumpără din salariul lor

mizer caiete și creioane pentru micii lor elevi.

Aspectul cel mai tragic al situației învățătorului în America Latină îl constituie însă lipsa copiilor în sălile de clasă. Ce poate face un învățător fără elevi și, mai ales, ce poate face el împotriva mizeriei, căci dacă elevii nu vin la școală, nu vin fiindcă sînt prea săraci și trebuie să le ajute părinților la munca câmpului; nu vin, fiindcă trăiesc în condiții materiale îngrozitoare și zile întregi n-au ce mânca. O

mică anecdotă povestită de scriitorul ecuadorian J. Enrique Adum, ilustrează mai bine decît faptele sau cifrele mizeria elevilor din școlile Americii Latine.

„Acum doi ani, în ajun de Crăciun, mă aflam în Panama. Cele trei școli mai însemnate ale statului au cerut copiilor să-i scrie lui Moș Crăciun, indicîndu-i cadourile pe care doreau să le primească. Aceste cadouri urmau să le fie oferite de autoritățile școlare împreună cu părinții. În zilele următoare, ziarele au publicat informația despre un copil care scrisese lui Moș Crăciun să-i aducă o piine și anume: „o piine întregă”.

Acestea sînt faptele, aceasta e tragica situație careia zilnic învățătorul din America Latină trebuie să-i facă față.

(Din revista „În apărarea păcii”)

Naravuri

Agentul agricol Mircea Bujoreanu din comuna Luncavița (raionul Măcin) ia șperțuri de la unii cetățeni ca să le facă anumite favoruri.

Drept care, cetățenii din această comună ar dori să li se facă și lor o favoare: în locul lui Bujoreanu să fie numit agent agricol un om cinstit și conștiincios.

IN ACUL ALBINEI

Strigături

Frunzuliță foi de hrișcă,
Mi-i nevasta iute foc:
Are gura... o morișcă
Dar cu lucrul... stă pe loc!

★
Măi chiabure, om bogat,
Cotele nu ți-ai predat.
Umbli rupt și peticit
Dar cu gând de-mbogățit.
Tot gîndești cum ne-ai mai vrea
Iarăși slugi la casa ta!

„Scuză“

În comuna Grăția, raionul Crevedia, unii salariați ai sfatului popular au rămas în întârziere cu achitarea cotelor datorate statului, ceea ce constituie un rău exemplu pentru țărani muncitori.

— Păi, nici dumneata n-ai achitat cotele!
— Tovarășe, cu mine e altceva. Eu, cînd e vorba de binele obștesc, mă las la urmă.

(Desen de FRED. GHENĂDESCU)

Taurii din Merișani

În comuna Merișani (raionul Pitești) s-a început astăzi primăvara construcția unui grajd pentru adăpostirea taurilor comunali, care sînt finiți, pînă una alta, într-un șoproș în care plouă.

Pentru construcția acestui grajd, sfatul popular comunal adusese toate materialele necesare. Din păcate însă a adus și pe un meșter, Ionescu. Acesta, în loc să ridice grajdul, a ridicat... materialele, vinzîndu-le.

Acum, Ionescu urmează să dea socoteală pentru fapta lui, iar sfatul comunal să termine grajdul. În acest scop, sfatul a adus un nou meșter, pe nume Ion Bănică. Dar acesta n-are cîine știe ce de meșterit, fiindcă de data aceasta sfatul nu s-a îngrijit să aducă și restul de materiale necesare.

Și acum, în Merișani, e o mare văicărea: meșterul Bănică se vaită că n-are materiale de construcție, ingenera zootehnică Tomescu Cornelia se vaită că stau taurii comunali neadăpostii, iar conducătorii sfatului — președintele Radu Nicolae și secretarul Neagu Gheorghe — se vaită... de cîte treburi au pe cap.

Ca să se termine odată construcția acestui grajd din comuna Merișani și să aibă taurii comunali unde să se adăpostească, e necesar ca cei de care am pomenit mai sus să se văicărească mai puțin, iar cineva să ia — în această chestiune — taurul de coarne.

C. CRISTOBALD

Proverb

Vorbă multă, sărăcia omului. Acest proverb vrea să spună că... în comuna Luncavița (regiunea Galați) vorbăria multă a directorului Andreescu Ion (care își ia mereu angajamente pe care nu le respectă) înseamnă... sărăcie totală de activitate la căminul cultural.

Sare... pe rană

La unele cooperative de consum din regiunea Arad, cu ocazia adunărilor generale extraordinare ale membrilor, s-a pus în discuție și faptul că din cauza neglijenței conducătorilor, la unele unități cooperatiste lipsesc unele mărfuri de primă necesitate. Cei în cauză, în loc să ia măsuri de îndreptare, au spus că aceste critici sînt „neprincipiale“.

Eu v-oi spune cum și ce
Fără introducere:

Uite, ieri, la adunare
Fost-au membrii — mic și mare
Și-auzeam: — Mare mulțam,
Aflu-n magazin ce n-am.
Chiar ca la Arad, de toate
Fără nici o scumpătate;
Altul, un vecin din sat —
Cît a valorificat;
Unu-a spus ce n-a sfîrșit;
Alții: c-ar fi trebuit,
La sfîrșit de toamnă-acu
Să mai pună umăru';
Iar moș Bică-ngîndurat,
Zice: — Fără de bănat —
Noaptea nu-mi vād vitele
Că-mi lipsesc chibritele
Și la magazinul nost'
De trei zile n-or mai fost.
Am duhan și n-am chibrit
Și mă-nvîrt tot înăcrit,
Toată ziua umblu fierț
Și cu baba tot mă cert.
Ba o spun de la obraz —
Că ieri n-am găsit nici gaz.
Iar apoi către-adunare:
— Asta-i aprovizionare?!

Președintele, vād bine,
Ce aude nu-i convine.
Și i-o-ntoarce apăsāt:
— Moșule, ai „deviat“...
Sîntem adunați aici
Nu pentru probleme... mici —
Gaz, chibrite, zahăr, sare...
Cu-astea vîi în adunare?
Avem lipsuri mari, halal,
Deci, fii mai „principial“!
Sînt atît de cătrănit
Că iau foc fără chibrit.
N-avem fonduri, ăsta-i baiul,
N-o ținea moriș ca scaful...
Te știam mai bun de sfat
Dar azi prea ești „nesarāt“...

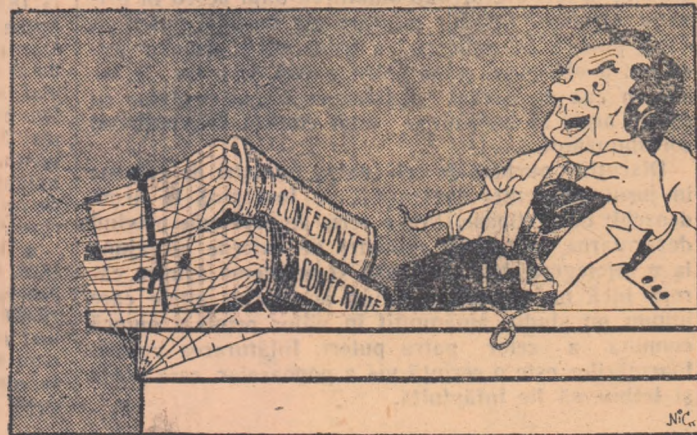
— Recunosc, zice moș Bică
Cine nu ajută, strică,
Dar de ți-ai aduce-aminte
Că ești, măre, președinte —
Nu numai acum, aci
Ci în fiecare zi!
Atunci n-ai mai cuvînta
Precum z'șezi dumneata.

...D-ai-a pun pe rană sare.
Și nu-i rău, chiar dacă doare!

AMAN TEPUSĂ

Conferințe „ținute“

Unele cămine culturale, ca cele din comunele Călugăreni și Vidra, raionul Vidra, nu folosesc conferințele agricole permise.

— Alo... Dacă ținem conferințele? Le ținem... le ținem bine!
Desen de NICOLAESCU NIC

De peste hotare

Clădiri... subrede

Pentru a se rezolva cît de cît problema locuințelor, în Coreea de Sud ar mai trebui construite 630.000 case. Guvernul lisinmanist se arată foarte „preocupat“ de această problemă. Atît de preocupat încît a ordonat ca 63.000 de case și colibe, să fie numaidecît... dărîmate! Aceasta, pentru a nu-i „indispune“ pe capitaliștii de peste ocean, pe care-i trage ața să se pîmbe cam des prin împărăția ruinelor lui Li Sin-man.

Cît timp va trece pînă la realizarea acestui plan de dărîmăre în Coreea de Sud, nu s-ar putea spune cu precizie. Un lucru este sigur însă: nu va mai trece multă vreme pînă cînd poporul asuprit va dărîma șandramaua lisinmanistă.

Cît costă un țaran?

De cîte ori își fac inventarul vitelor, marii moșieri din statele Minas, Gerais și Goias (Brazilia), își numără cu atenție și... țărani.

— Cam puțini! Trebuie să-mi mai... cumpăr cițiva!
Ca atare ei pornesc spre țirgurile din orașele Patos sau Belo Horizonte. Acolo se plimbă ca niște geambași printre țărani înșirați la vedere de alți proprietari care vind. Urmează tocmeala:

— Cît costă ăsta?
— Atît!...
— Scump! Cu banii ăștia aș putea să-mi cumpăr o oiță...
Josnic țirg!

GHICITORI

Nu sînt arătos,
Și stau tot pe jos;
De m-arunci de vale
Nu fac trei parale;
Pe cîmp aruncat
Sînt foarte bogat.

(Ginutul de grajd)

Soră sînt, la chip, cu para
Crudă ziua — coaptă seara.
Noaptea — vînturi, ploaie fie,
Stau și rid sub pălărie.
Cei bătrîni cînd mă zăresc
Scuipă-n sîn și se crucesc.

(Becul electric)

Cine e? Suride, dar
Îți dă lipsă la cîntar.
Uneori, zîmbind isteț,
Îți mai ia și suprapreț.

(Gestionarul necinsit)

Întîrziatul

În muncile agricole de toamnă, cei întîrziați au fost surprinși de vremea rea.

— Il seamăn eu așa,
din poală și tîrziu, dar
știu că la vară secerișul
n-o să-mi dea mult de
furcă. Într-o zi îl și mințui.

(Desen de GH. BADEA)